

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/134/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201198
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201198.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Příbelskej PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: REALITY INVEST, spol. s.r.o., IČO: 36 021 164, Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, zastúpený advokátom: JUDr. Michal Krnáč, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, IČO: 30 416 094, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, za účasti D. L. Q., Z. K. V. XXXX/XX, B. B. a D. P.K., Z. K. V. XXXX/XX, B. B. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 14198/2014/B621-SV-28823/Kr zo dňa 14. mája 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 150/2014-60 zo dňa 16. apríla 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 150/2014-60 zo dňa 16. apríla 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi a príbratým účastníkom náhradu trov odvolacieho konania
n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. Zároveň neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a rovnako ju nepriznal ani príbratým účastníkom správneho konania, nakoľko týmto žiadne nevznikli.

V odôvodnení rozsudku krajský súd okrem iného uviedol, že správny súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia. Krajský súd zistil, že Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-BB-OVBP-2014/09987/KB zo dňa 11.02.2014 podľa ustanovenia § 69 ods.

2 správneho poriadku vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. Pd 116/13-11 zo dňa 10.12.2013 a zrušil rozhodnutie Stavebného úradu mesta Banská Bystrica č. OVZ-SÚ-1769/2011/Bob. Ev.č. 27/2011 zo dňa 22.06.2011 o predĺžení platnosti územného rozhodnutia tohto stavebného úradu č. RV-SÚ-43314/07Bob. Ev. č. 34/08 zo dňa 29.05.2008 o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom Tulipán“ pre navrhovateľa REALITY INVEST, spol. s.r.o. - žalobcu. Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica uvedeným protestom navrhol rozhodnutie o predĺžení platnosti uvedeného územného rozhodnutia o umiestnení stavby zrušiť z dôvodu porušenia ustanovenia § 3 ods. 1, ods. 4, ods. 5 a § 46 o správnom konaní v spojení s porušením ustanovenia § 40 ods. 3, § 42 ods. 2 stavebného zákona. Prokurátor namietal najmä, že stavebný úrad v konaní o predĺžení platnosti predmetného územného rozhodnutia postupoval v rozpore s uvedenými ustanoveniami stavebného zákona, nakoľko rozhodnutie vydal bez pribratia účastníkov konania, čím boli opomenuté ich práva.

Krajský súd ďalej uviedol, že účastníkmi územného konania sú okrem osôb uvedených v § 34 ods. 1 stavebného zákona, aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám, vrátane bytov, môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Účelom určenia času platnosti územného rozhodnutia priamo v zákone je zabezpečenie efektívneho využívania územia, čo znamená poskytnúť stavebníkovi dostatočný časový priestor pre vykonanie úkonov potrebných k podaniu žiadosti o stavebné povolenie a zároveň neblokovať územie nad nevyhnutnú mieru.

Podľa krajského súdu je v konaní o návrhu na zmenu územného rozhodnutia nutné vychádzať zo základných pravidiel správneho poriadku. Ďalej krajský súd konštatuje, že v konaní o predĺžení platnosti územného rozhodnutia musí stavebný úrad konať s tým istým okruhom účastníkov, ako tomu bolo v pôvodnom územnom konaní, avšak z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že v pôvodnom územnom konaní, ktoré bolo skončené rozhodnutím dňa 29.05.2008, bolo stavebným úradom pri doručovaní dôležitých písomností využívané doručovanie prostredníctvom verejnej vyhlášky podľa § 42 ods. 2 v spojení § 26 ods. 1 správneho poriadku, no v konaní o vydanie rozhodnutia o predĺžení platnosti územného rozhodnutia žalovaný správny orgán takýto postup nezvolil. Krajský súd ďalej uviedol, že je nesporné, že stavebný úrad oznámil začatie konania o predĺžení platnosti územného rozhodnutia listom zo dňa 27.05.2011, ktorý však doručoval iba dotknutým orgánom a opomenul pri tom ostatných účastníkov konania, ktorí boli účastníkmi konania v pôvodnom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že tieto subjekty sa o začatí takéhoto konania vôbec nedozvedeli a nemali teda reálnu možnosť do prebiehajúceho konania žiadnym spôsobom zasahovať a ďalej stavebný úrad pôvodným účastníkom konania nedoručoval ani meritórne rozhodnutie, ktorým rozhodol o predĺžení platnosti územného rozhodnutia do 30.12.2012.

Krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že preskúmanými rozhodnutiami žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanovením § 34 ods. 1 a ods.2 stavebného zákona ako aj ustanoveniami § 24 ods. 1, § 26 ods. 1 a ods. 2 správneho poriadku.

Rozhodnutie o trovách konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že Najvyšší súd SR zruší rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-BB-OVBP-2014/09987/KB zo dňa 11.02.2014 a vráti vec Okresnému úradu Banská bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky na ďalšie konanie, alternatívne aby Najvyšší súd SR zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalobca odvolanie právne odôvodnil tým, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a krajský súd

svojím konaním odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Žalobca uvádza niekoľko argumentov, na základe ktorých dôvodí nezákonnosť rozsudku krajského súdu ako aj rozhodnutia žalovaného. Žalobca tvrdí, že rozhodnutie žalovaného je vecne nesprávne, pretože sa ním potvrdilo rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, ktoré je nesprávne, nezákonné a vydané na základe nezákonného konania o proteste prokurátora. Ďalej rozhodnutie a konanie o proteste prokurátora má také vady konania, ktoré zasahujú do práv a oprávnených záujmov žalobcu, tým, že správny orgán vykonal doručovanie verejnou vyhláškou, pričom podľa názoru žalobcu malo byť doručovanie vykonané písomne a z toho titulu nebolo doručené rozhodnutie o proteste prokurátora všetkým účastníkom konania. Žalobca považuje rozhodnutie správneho orgánu o proteste prokurátora za nedostatočne odôvodnené, nakoľko sa nedostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré sa správny orgán stotožnil s protestom prokurátora a dôvodmi potvrdenia rozhodnutia ako aj argumentáciou žalovaného, čím je rozhodnutie nepreskúmateľné. Žalobca upozorňuje najmä na skutočnosť, že rozhodnutie správneho orgánu o proteste prokurátora sa nevysporiada so všetkými argumentmi žalobcu, predovšetkým s dôvodmi stotožnenia sa s protestom prokurátora.

Žalobca vytyka krajskému súdu, že sa nezaoberal zákonnosťou a postupom správneho orgánu pri vybavovaní protestu prokurátora, pretože žalobca nemal ako účastníka konania možnosť nijakým spôsobom zasiahnuť do konania o proteste prokurátora, vyjadriť sa k dôvodom protestu, podávať vyjadrenia, návrhy, predkladať dôkazy a ďalšie procesná práva. Žalobca opakovane tvrdí, že rozhodnutie o proteste prokurátora mu nebolo doručené. Žalobca poukazuje na rozporuplnosť odôvodnenia rozsudku krajského súdu, ktorá spočíva v tom, že ak krajský súd uznal, že v správnom konaní, ktoré preskúmavalo rozhodnutie o proteste prokurátora bola vada spočívajúca v tom, že toto rozhodnutie nebolo doručené účastníkom konania, je zrejmé, že v prípade, ak sa rovnaká vada vyskytuje aj v konaní o proteste prokurátora, ide o vadu, ktorá mala za následok nezákonný postup a je daný dôvod pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

Žalobca ďalej uviedol, že krajský súd neskúmal konanie o proteste prokurátora, pričom za jediný dôvod na zrušenie rozhodnutia o predĺžení územného rozhodnutia bolo nesprávne doručovanie, čo žalobca považuje iba za formálnu vadu, ktorá nemohla mať dopad na vecnú stránku rozhodnutia. Žalobca konštatuje, že vady konania nastali na strane správnych orgánov a doteraz nedisponuje takým rozhodnutím, na základe ktorého môže realizovať stavbu, čím mu vzniká škoda.

Žalobca navrhuje, aby sa odvolací súd zaoberal tým či pôvodné územné rozhodnutie je stále platné, keďže bola podaná žiadosť o vydanie stavebného rozhodnutia, ktorá bola zákonným spôsobom zrušená a či je správny orgán po zrušení rozhodnutia o predĺžení platnosti územného rozhodnutia povinný o žiadosti rozhodnúť.

III.

Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu dňa 24.06.2015, v ktorom žalovaný nesúhlasí s názorom žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci v rozsudku krajského súdu, tiež nesúhlasí s tým, že žalovaný mal vykonať doručovanie písomne a nie verejnou vyhláškou, pričom na podporu svojho názoru uviedol ustanovenie § 42 ods. 2 stavebného zákona, ktoré upravuje doručovanie verejnou vyhláškou ako aj ustanovenie § 26 ods. 1 správneho poriadku týkajúce sa tiež doručovania verejnou vyhláškou.

Žalovaný uviedol, že v pôvodnom územnom konaní bolo oznámené územné rozhodnutie ako aj územné rozhodnutie verejnou vyhláškou v súlade § 36 ods. 4 a § 42 ods. 2 stavebného zákona, preto aj písomnosti a rozhodnutia o proteste prokurátora boli doručované verejnou vyhláškou. Rozhodnutie o predĺžení platnosti územného rozhodnutia je v podstate rozhodnutím o zmene tohto rozhodnutia, preto sa týka tých istých účastníkov konania ako pôvodné rozhodnutie o umiestnení stavby a preto aj okruh účastníkov konania o proteste prokurátora voči tomuto rozhodnutiu by nemal byť vymedzený inak. Nemožno súhlasiť preto s námietkou žalobcu, že rozhodnutie mu nebolo doručené.

Žalovaný uviedol k námietke nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia o proteste prokurátora, že Okresný úrad Banská Bystrica síce pochybil, keď sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil len na stručný popis skutkového stavu veci a na konštatovanie, že sa oboznámil s protestom prokurátora a stotožnil sa s jeho obsahom, ale toto pochybenie nebolo dôvodom k zrušeniu rozhodnutia Okresného úradu Banská Bystrica vzhľadom na správne posúdenie veci, skutkového stavu a z toho vyplývajúci správny výrok ako aj na skutočnosť, že prípadným novým rozhodnutím o proteste prokurátora by bolo potrebné rozhodnúť rovnako a teda zrušiť rozhodnutie mesta Banská Bystrica o predĺžení platnosti územného rozhodnutia.

Na záver vyjadrenia žalovaný uviedol, že rozsudok krajského súdu vychádza zo správneho zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia stavu veci.

IV.

Pribratí účastníci sa k odvolaniu nevyjadrili.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 32 stavebného zákona, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je

- a) rozhodnutie o umiestnenie stavby,
- b) rozhodnutie o využití územia,
- c) rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme,
- d) rozhodnutie o stavebnej uzávere.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 2 stavebného zákona, účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

V územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa § 39ods. 1 stavebného zákona v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na

navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods.1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 40 ods. 1 stavebného zákona rozhodnutie o umiestnení stavby a rozhodnutie o využití územia platí dva roky odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť a rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby platí tri roky odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť, ak stavebný úrad neurčil v odôvodnených prípadoch dlhšiu lehotu; nestráca však platnosť, pokiaľ bola v týchto lehotách podaná žiadosť o stavebné povolenie alebo o povolenie na terénne úpravy, práce a zariadenia podľa tohto zákona (§ 71 ods. 1), alebo ak sa začalo s využitím územia na určený účel.

Podľa § 40 ods. 3 stavebného zákona čas platnosti územného rozhodnutia môže stavebný úrad predĺžiť na žiadosť navrhovateľa, ak ju podal pred uplynutím lehoty. Čas platnosti rozhodnutia o stavebnej uzávere ani po predĺžení nesmie presiahnuť päť rokov odo dňa, keď územné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Čas platnosti územného rozhodnutia nemožno predĺžiť, ak bol na to isté územie schválený územný plán zóny, ktorý rieši predmet územného rozhodnutia.

Podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

Podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona verejnou vyhláškou sa oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Doručenie sa uskutoční vyvesením územného rozhodnutia na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 26 ods. 1. ods. 2 správneho poriadku doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon.

Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. 14198/2014/B621-SV-28823/Kr zo dňa 14.05.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. OU-BB-OVBP-2014/09987/KB zo dňa 11.02.2014 Okresného úradu Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. Pd 116/13-11 zo dňa 10.12.2013 a zrušené

rozhodnutie Stavebného úradu mesta Banská Bystrica č. OVZ-SÚ-1769/2011/Bob. Ev. č. 27/2011 zo dňa 22.06.2011 o predĺžení platnosti územného rozhodnutia tohto stavebného úradu č. RV-SÚ-43314/07Bob. Ev.č. 34/08 zo dňa 29.05.2008 o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom Tulipán“ pre navrhovateľa REALITY INVEST, spol. s.r.o. - žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť skutočnosti ohľadom vymedzenie účastníkov územného konania a konania o predĺžení platnosti územného rozhodnutia, doručovania verejnou vyhláškou v územnom konaní ako aj požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že stavebný zákon jasne vymedzuje okruh účastníkov konania územného konania, pričom sú to aj tie osoby, povedané stručne, ktorým by mohli byť rozhodnutím o umiestnení stavby priamo dotknuté ich práva a právom chránené záujmy. Z predloženého administratívneho spisu a súdneho spisu nepochybne vyplýva, že správny orgán v konaní o predĺžení platnosti územného rozhodnutia nekonal so všetkými účastníkmi konania, s ktorými konal v pôvodnom územnom konaní, čo napokon uznáva aj žalobca aj žalovaný. Žalobca uvádza, že nekonanie so všetkými účastníkmi konania resp. nedoručenie písomností všetkým možným účastníkom konania je iba formálnou vadou a rozhodnutie správneho orgánu je aj napriek tomu vecne správne. Najvyšší súd SR k tomu uvádza, že je pravdou, že nemožno automaticky každú procesnú vadu považovať za takú, ktorá spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu. Avšak právo byť účastníkom konania má takú povahu, že v prípade ak správne orgány opomenú niektorých účastníkov konania, je nutné také rozhodnutie považovať za nezákonné, pretože s právom byť účastníkom správneho konania zákon spája dôležité práva ako napríklad navrhovať dôkazy, podávať vyjadrenia, podávať opravné prostriedky, právo byť oboznámený so začatím správneho konania a s jeho obsahom, právo na riadne doručenie rozhodnutia a mnohé ďalšie práva. Uvedené práva, ktoré opomenutý účastník konania nemôže využiť, by v prípade ak by nebol opomenutý, mohli zásadne zmeniť rozhodnutie správneho orgánu.

Či ide o účastníka konania, skúma správny orgán z úradnej povinnosti počas celého konania. Ak zistí, že niekto účastníkom nie je, vydá o tom rozhodnutie. Naopak, ak zistí, že niekomu patrí postavenie účastníka konania, začne s ním ihneď jednať ako s účastníkom, uskutoční nevyhnutné procesné úkony a oboznámi ho s doterajším priebehom konania. O tom, že ďalšej fyzickej osobe alebo právnickej osobe bolo priznané postavenie účastníkov konania, sa nevydáva správne rozhodnutie. (Nález ÚS SR ÚS 22/02 zo 16. apríla 2003)

Žalobca ďalej namietá skutočnosť, že rozhodnutie o proteste prokurátora malo byť doručené písomne a nie verejnou vyhláškou. K uvedenému Najvyšší súd SR uvádza, že zo zákonných ustanovení stavebného zákona ako aj subsidiárne zo správneho poriadku (§ 36 ods. 4 a § 42 ods. 2 stavebného zákona ako aj § 26 ods. 1, ods. 2 správneho poriadku) vyplýva že v predmetnom správnom konaní sa malo doručovať verejnou vyhláškou a zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť, aby správny orgán po vyhovení protestu prokurátora a zrušení rozhodnutia doručoval toto rozhodnutie inak ako verejnou vyhláškou, preto túto námietku žalobcu považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za neumožňujúcu spochybniť rozhodnutie žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že správny orgán v rozhodnutí o vyhovení protestu prokurátora a zrušení rozhodnutia o predĺžení platnosti územného rozhodnutia procesne pochybil, keď svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky už niekoľkokrát vo svojej rozhodovacej praxi zdôraznil, že správne orgány musia dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutia, tak aby nevyvolávali pochybnosti o ich správnosti a vierohodnosti. V predmetnom konaní však najvyšší súd nepovažuje uvedenú procesnú chybu za takú, ktorá by spôsobila nezákonnosť celého rozhodnutia, pričom treba uviesť, že nové konanie by aj tak viedlo k zrušeniu rozhodnutia o predĺžení platnosti územného rozhodnutia.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd

dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalovaného.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli a žalovanému náhrada trov konania podľa § 250k OSP neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.